

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobkyně **MUDr. M. D.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě-Moravské Ostravě, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2013 č.j. MSK 116847/2013, ve věci svobodného přístupu k informacím,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 3.9.2013 č.j. MSK 116847/2013 **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3.000,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.9.2013 č.j. MSK 116847/2013, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 16.7.2013 č.j. MMFM 77007/2013, kterým byla odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informace ze dne 29.4.2013 evidovaná pod č.j. 49742/2013.

V podané žalobě žalobkyně namítla tyto žalobní body:

- 1) Žádost o informace měla být vyhodnocena jako žádost účastníka řízení o poskytnutí fotokopíí písemností ze správních spisů, neboť podle ust. § 38 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) je s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. Žalobkyně požadovala podanou žádostí fotokopii dokumentace ověřené ve stavebním řízení pro stavební objekt SO 04 – konečné terénní úpravy, která je nedílnou součástí stavebního povolení ze dne 7.1.1997 č.j. SÚ/5969/96-On/Ju-2444/1 pro firmu Pronto autosalon s.r.o. a dále fotokopii dokumentace ověřené ve stavením řízení pro dočasnou stavbu odstavných a parkovacích ploch na pozemcích parc. č. 3341/10 a 3341/9 v k.ú. Místek, která je nedílnou součástí téhož stavebního povolení. Současně žalobkyně uvedla, že byla účastnicí předmětného stavebního řízení.
- 2) Z ust. § 168 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen stavební zákon) nevyplývá, že by účastník řízení byl povinen předložit souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. Žadatelem může být kterákoliv osoba, nikoliv jen účastník řízení. Jelikož z tohoto ustanovení nevyplývá povinnost pro účastníka řízení předkládat souhlas, nebylo možné toto ustanovení vůbec aplikovat. Takový postup je v rozporu s ust. § 38 odst. 4 správního řádu.
- 3) Žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou, že v prvostupňovém rozhodnutí není uvedeno, na základě jakého zákona lze poskytovat občanům jen vybrané části rozhodnutí a na základě jakého kritéria zůstala tato námitka nevypořádána.
- 4) Podle ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona měl správní orgán žádat souhlas primárně od projektanta, což se nestalo, když žádal souhlas od vlastníka stavby. V této souvislosti žalobkyně zpochybnila vyjádření Ing. P. P., CSc. ze dne 12.7.2013, neboť z něj nevyplývá, že by jednal na základě plné moci. Rovněž zpochybnila elektronický podpis předmětného e-mailu.
- 5) Žalobkyně již v odvolání namítla, že v prvostupňovém rozhodnutí správní orgán tvrdí, že v obdobné situaci byl ustaven právní názor, že skutečnost, že projektová dokumentace je nedílnou součástí rozhodnutí, nezakládá nárok na poskytnutí této informace. Přitom není blíže specifikováno, z jaké situace je čerpáno a z jakého podkladu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomu uvedl, že správní orgány mohou při vydání rozhodnutí vycházet ze skutečností, které jsou jim známy z úřední činnosti, tj. z právního názoru, který již byl vysloven dříve a dále, že podle názoru žalovaného by bylo vhodné, aby napadené rozhodnutí obsahovalo odkaz na zdroj, ze kterého správní orgán čerpá, avšak v daném případě se jedná o právní názor vyslovený odvolacím orgánem v rozhodnutí, které bylo odvolatelce rovněž doručeno. Žalobkyně k tomuto vypořádání odvolací námítky uvedla, že žalovaný neuvedl žádnou bližší identifikace rozhodnutí, ve kterém měl být uveden právní názor a pokud se má jednat o rozhodnutí ze dne 17.6.2013 č.j. MSK 83588/2013, pak v něm není uveden žádný právní názor, na který žalovaný

odkazuje. Žalovaný proto nepostupoval v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když se nevyjádřil ke všem odvolacím námitkám.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že nesdílí názor žalobkyně, že její žádost měla být posouzena podle správního řádu a nikoliv podle ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona, neboť žalobkyně sama v úvodu své žádosti výslovně uvedla, že ji podává ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen zákon o informacích). Žalovaný při řešení této skutkové situace vycházel z ustálené soudní judikatury (rozsudek Nejvyššího správního soudu – dále jen NSS – ze dne 17.6.2010 č.j. 1 As 28/2010-86). Tento rozsudek se vztahuje sice k již neplatnému ust. § 133 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, který pozbyl účinnosti ke dni 1.7.2006, žalovaný však má za to, že je aplikovatelný i na ust. § 168 odst. 2 nyní platného stavebního zákona, neboť obě tato ustanovení uplatňují obdobný způsob omezení práva na informace ve vztahu k dokumentaci staveb. Dále žalovaný poukázal také na náleze Ústavního soudu ze dne 18.12.2002 sp. zn. III.ÚS 156/02. K námitce žalobkyně, že dokumentace je součástí rozhodnutí, odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž uvedl, že i v případě, že dokumentace je nedílnou součástí stavebního povolení, nemůže povinný subjekt tuto dokumentaci bez potřebného souhlasu poskytnout, neboť by postupoval v rozporu se stavebním zákonem, který má vyšší právní sílu, než stavební povolení jako individuální správní akt. Pokud jde o ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona, žalovaný zdůraznil, že z jeho obsahu vyplývá, že souhlas vlastníka stavby či toho, kdo dokumentaci pořídil, má obstarat sám žadatel, což žalobkyně neučinila. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně podala u Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru územního rozvoje a stavebního řádu (dále jen správní orgán I. stupně) dne 29.4.2013 žádost o informace, v níž uvedla, že ve smyslu ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádá o poskytnutí následujících informací, a to fotokopie dokumentace ověřené ve stavebním řízení pro stavební objekt SO 04 – konečné terénní úpravy, kdy tato dokumentace je nedílnou součástí stavebního povolení ze dne 7.1.1997 č.j. SÚ/5969/96-On/Ju-2444/1 pro firmu Pronto autosalon s.r.o. a dále o fotokopie dokumentace ověřené ve stavebním řízení pro dočasnou stavbu odstavných a parkovacích ploch na pozemcích parc. č. 3341/10 a 3341/9 v k.ú. Místek, kdy i tato dokumentace je nedílnou součástí téhož stavebního povolení. Žalobkyně uvedla, že si informace osobně převezme u správního orgánu. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 13.5.2013 č.j. MMFM 54899/2013 rozhodl o odmítnutí žádosti žalobkyně. Toto rozhodnutí bylo na základě odvolání žalobkyně zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 17.6.2013 č.j. MSK 83588/2013 a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k dalšímu řízení. V dalším řízení obdržel správní orgán I. stupně e-mail Ing. P. P., CSc. v němž vyjadřuje nesouhlas s poskytnutím předmětné dokumentace žalobkyni. Současně byla předložena plná moc udělená Ing. P. P., CSc. P. P., jednatelem společnosti Pronto autosalon spol. s r.o., která je vlastníkem

stavby. Následně vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 16.7.2013 č.j. MMFM 77007/2013, jímž odmítl žádost žalobkyně o poskytnutí informací. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že požadovaná projektová dokumentace je sice nedílnou součástí stavebního povolení ze dne 7.1.1997, je však nutno vycházet z ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého kopii dokumentace stavby stavební úřad poskytne, pokud žadatel předloží souhlas toho, kdo dokumentaci pořídil, případně souhlas vlastníka stavby, které se dokumentace týká. Dále uvedl, že v posuzované věci žalobkyně stavebnímu úřadu souhlas uvedených subjektů nepředložila. Podle správního orgánu má přednost speciální právní úprava obsažená ve stavebním zákoně před obecným právním předpisem, jímž je správní řád. Dále stavební úřad uvedl, že se zabýval také otázkou, zda v případě, že projektová dokumentace je nedílnou součástí rozhodnutí, tím není založen nárok na poskytnutí dokumentace, neboť v obdobné situaci byl ustaven v jiném řízení právní názor, že tomu tak je. V tomto jiném řízení se však jednalo o umístění stavby, které je svou povahou řízením veřejným, a proto má stavební úřad za to, že ve stavebním řízení nelze tento právní názor aplikovat, neboť stavební řízení je svou povahou neveřejné, a proto je nutno postupovat podle § 168 odst. 2 stavebního zákona. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, v němž namítla nesprávnost argumentace ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona, zpochybnila e-mail zaslaný Ing. P. P., CSc., jakož i právní názor správního orgánu, že tím, že projektová dokumentace je nedílnou součástí rozhodnutí, není založen nárok na její poskytnutí, neboť byl v obdobném případě ustaven takový právní názor. Žalobkyně vytkla správnímu orgánu, že není uvedeno, z jaké situace je čerpáno a z jakého podkladu toto tvrzení vyplývá. Ona naopak je toho názoru, že projektová dokumentace je nedílnou součástí stavebního povolení ze dne 7.1.1997, tzn., že s ním tvoří jeden celek a není možné odmítnutí její žádosti a aplikace ust. § 168 odst. 2 stavebního zákona. O odvolání žalobkyně bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Krajský soud shledal důvodným žalobní bod 5). Žalobkyně v něm namítá, že žalovaný postupoval v rozporu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, když se nevyjádřil k odvolací námitce o nepřezkoumatelnosti části odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v němž tento zcela nekonkrétně odkazuje na blíže neurčené „jiné řízení“, ve kterém byl vysloven právní názor, jenž považuje za zásadní pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobkyně. Krajský soud je nucen přisvědčit žalobkyni, že ačkoliv výslovně tuto námitku formulovala v odvolání, žalovaný ji sice vypořádal, a to na str. 4 předposlední odstavce napadeného rozhodnutí, nicméně způsobem, kterým nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně neodstranil, naopak ještě ji posílil. Úkolem odvolacího orgánu je zejména reagovat na odvolací námitky. Z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby odvolací orgán argumentaci správního orgánu I. stupně pouze doplnil, neboť ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 31.10.2014 č.j. 6 As 161/2013-25). Krajský soud podotýká, že správní rozhodnutí musí být srozumitelné nejen účastníkům, ale i všem jiným subjektům, což souvisí s obecnou zásadou, že pravomocné rozhodnutí správního orgánu je obecně závazné (§ 73 odst. 2 správního řádu). V posuzované věci však právní názor, na nějž odkazují správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích, zůstal utajen nejen žalobkyni, ale také krajskému soudu a obě rozhodnutí jsou v této části zcela nepřezkoumatelná. Jedná se přitom o názor na zcela zásadní otázku v posuzované věci, a to na otázku možnosti poskytnutí projektové dokumentace v situaci, kdy tato je výrokem správního

rozhodnutí prohlášena za součást stavebního povolení. Správní orgány tak svá rozhodnutí zatížily zcela zásadní vadou.

Na základě shora uvedeného závěru shledal krajský soud předčasným posuzovat důvodnost dalších žalobních bodů, neboť to bez znalosti názoru správních orgánů na stěžejní otázku posuzované věci považuje za předčasné.

Na základě uvedené právní argumentace krajský soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.) a pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.). Současně byla věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšné žalobkyni vznikly náklady s tímto řízením zaplacením soudního poplatku ve výši 3.000,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen o.s.ř.), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159 a § 168 o.s.ř.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 28. května 2015

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu